

LÁ%TA Ā EDESĀ•TĀ• A DALĀ Ā - 5

ĀĖtrtek, 14 bĀ™ezen 2013

KdyĀ¾ jsem byl ve druhém roĀ•níku na technice v BrnĀ, dostal jsem sice koleje, ale bydlet jsem musel v takovém doslova papírovém pĀ™ízemním domku, který pĀ™ed tím slouĀ¾il asi jako zaĀ™ízení staveništĀ. Vedle se stavĀly bloky kole PurkyĀkách, kde byla uĀ¾ tehdy naštĀstí v provozu menza, ale z neznámého dĀvodu byly studentĀm poskytnuty pokoje jenom v horní polovinĀ prvního vĀĀ¾áku. Asi tak od 7. podlaĀ¾í do 13.

Na pokoji v tom likusáku jsem bydlel s kolegou, který studoval slaboproud. Jak se jmenoval si uĀ¾ nepamatuji, ale jeho otec v té dobĀ byl Ā™editel Hutního projektu Místek, kde jsem pozdĀji pracoval, matka dĀlala na benzince u nich v dĀdinu na Prajzku a on, protoĀ¾e byl v KSĀĖ, byl v kolejní radĀ. Ā½e bych ho volil, jsem si nikdy nepamatoval. Jen na okraj poznamenám, Ā¾e z techniky odešel pĀ™edĀasnĀ a vystudoval tuším fyziku na pjdáku v OstravĀ.

V zimĀ se hrálo MS v hokeji a Ā¾ivĀ si vybavuji, jak jsme se spolu dohadovali, zda se pĀ™jdeme dívat na TV do nĀkteré studovny v tom vĀĀ¾áku, ale nakonec jsme to svornĀ zavrhlí. NechtĀlo se nám z tepla pokoje pĀ™ebíhat pĀ™es staveništĀ. Ke všemu jsme odhadli, Ā¾e tam bude hlava na hlavĀ a nebylo vĀbec jisté, Ā¾e bychom nĀco skuteĀnĀ vidĀli. A tak jsme zapli tranzistorák znaĀky Sokol a v klidu vyslechli celou reportáĀ¾ - z, jak se pozdĀji mĀlo ukázat, historického zápasu ĀĖSSR - SSSR. Po radostném konci reportáĀ¾e jsme zhasli a šli spát.

Druhý den jsme se sešli na pokoji (po návratu z vyuĀování) dost pozdĀ odpoledne a kamarád mi zaĀal líĀit, co se ten den po obĀdĀ projednávalo na kolejní radĀ. První jeho vĀta ale znĀla: "ZaĀni si balit vĀci, všechny nás vyhodí VUT bez moĀ¾nosti odvolání se nebo dostudování nĀkde jinde."

ProtoĀ¾e jsem se asi tvĀ™il dost nechápavĀ, zaĀal mi popisovat, jak oslavovali nĀkteĀ™í studenti vítĀzství nad odvĀ. ÚdajnĀ vyhazovali z oken hoĀ™ící papíry a hlasitĀ skandovali nĀjaká hesla do noĀní tmy. Všecho to prý bylo zdokumentováno na fotografiích StB. Velmi rezoltnĀ o tom rovnĀ¾ podával svĀdectví nĀjaký dĀchodce, údajnĀ pĀ™ed uliĀní organizace KSĀĖ, a rota záklaĀákĀ ze znojemské jednotky pohraniĀní strĀ¾e, která nás v onen minulý veĀer pro naše dobro chránila ze všech svĀtových stran.

NaštĀstí nic se nejí tak horké, jak se to uvaĀ™í a tak na jednáních kolejní rady v dalších dnech se postupnĀ zaĀaly poĀ¾adavky na potrestání - vznášené údajnĀ MĀstskou organizací KSĀĖ (nikdo pĀ™esnĀ nevĀdĀl, kdo to o potrestání usiluje) - mĀnit. Tak postupnĀ mĀli být vylouĀeni ze studií jen nájemníci nĀkterých pater, snad tĀch nejviditelnĀjších. Nakonec to vyústilo v náš skupinový závazek, Ā¾e odpracujeme nĀjaké hodiny na brigádách v rámci "Akce Z" a budeme ještĀ usilovnĀji studovat a podporovat tu nejsprávnĀjší linii obrody spoleĀnosti a co se tak ještĀ v tĀch dobách všeobecnĀ slibovalo.

Jak ale plynuly dny, stále více se skládala také mozaika vzpomínek i studentĀ, kteĀ™í byli v onu dobu na inkriminovaném místĀ. A tak se ukázalo, Ā¾e po kolejích se pohybovali muĀ¾i, kteĀ™í svým vĀkem rozhodnĀ nemohli být s posedávali v kĀ™eslech na konci chodby u poĀ¾árního schodištĀ a nebo vystupovali z výtahu v patrech, která tehdá ještĀ ani nebyla obývána. A Ā¾e zrovna z oken tĀch spodních pater zaĀaly vypadávat ty hoĀ™ící papíry ... LEŠEK